

nogen Gavn, maa vi holde os til det, der foreligger.

Jeg skal da sige, at jeg i det hele og store er en Tilhænger af Formue- og Indkomstskat med progressiv Skala. De Grunde, der tale til Fordel derfor, ere fremhævede saa ofte, at jeg ikke skal trætte det høje Ting med at komme ind paa det. Men om den just er truffen saa heldigt som den kan træffes, ved det her-værende Forslag, er naturligvis et Spørgsmaal. Det forekommer mig, at der er den Fejl ved disse Love, at de paa en Maade gaa over Aaen for at hente Vand. De opkræve noget mere, end Statskassen siger den behøver, og tilbagebetale igen noget af det, de have opkrævet. Det kunde maaske være rimeligt, hvis det kunde udregnes — og det kan det jo — at man ikke opkrævede mere, end man behøvede, og overlod til Borgerne at beholde i deres Lommer og til Kommunerne at dele det, der blev til Rest. Jeg anser en saadan Fordeling som den, der er foreslaaet, for i en vis Maade at være uheldig. Jeg skal sige straks, at jeg anser det for uheldigt, at Statstilskuddet skal fordeles efter en fast bestemt Procentskala, naar det dog er indkommet ved en Skatteskala, som er variérende. Den Tilbagebetaling, der burde finde Sted, maatte være beregnet efter samme Skala som Opkrævningen, saaledes at man f. Eks. lagde Befolkningstallet til Grund, og at man, naar man omvurderede til Ejendomsskyld hvert 5te Aar, og ligeledes, hver Gang der fandt en Folketælling Sted, stemte Statstilskuddene op, saaledes at de i højere Grad kom til at staa i Forhold til den virkelige Fordeling af de forskellige Befolkningsklasser. Det er imidlertid et underordnet Spørgsmaal, som ikke berører Princippet. Hvad nu selve den første Lov om Indkomst- og Formueskatten angaar, skal jeg ganske i Forbigaaende gøre opmærksom paa, at den Skala, som er ansat for Indkomstskatten, matematisk set ikke tilfredsstillende. Hvis man tegner en Kurve — hvilket jo er den mest praktiske Maade at fremstille Decreccionen og Increccionen paa — vil man se, at der er forskellige Spring ved Satterne. Det er ganske naturligt, thi naar de Herrer ville se Forslaget igennem, ville de se, at der er en Del vilkaarlige Spring. Jeg antager, at det er sket, fordi man er gaaet ud fra, at man skulde have en vis Sum, og saa har man regnet tilbage, for at se, hvor meget der skulde paalægges de forskellige Indtægter; ellers vilde man selvfølgelig være kommen til en mere lige-

lig Kurve, hvad der vilde være at foretrække. — Jeg skal yderligere tilføje, at jeg forstaaer ikke, hvorfor man, naar man vil gaa til en stigende Skala, pludselig stopper ved 100,000 Kr. Det vilde være rigtigt at føre den videre og højere op. Man vil indvende derimod, at det pekuniære ikke spiller nogen overdreven stor Rolle, men der er jo dog noget, som hedder Retfærdighed, og den spiller dog endnu en vis Rolle i Verden, og jeg synes, at der er noget utiltalende i, at man, naar man begrunder en stigende Skalas Retfærdighed derved, at jo højere Indtægterne ere, jo mere kunne de taale at beskattes, hvilket er rigtigt, da stopper op ved de allerhøjeste Indtægter, som efter Princippet jo utvivlsomt netop skulde kunne bære de allerhøjeste Procenter. — I § 2 i Indkomstskatloven handler Stykke 5 om Beskatning af Aktieselskaber, Kommanditselskaber og andre Selskaber med begrænset Ansvar. Det er efter min Mening en Fejl at lægge Statsskat paa Aktieselskaber, paa det Punkt er jeg ganske i Overensstemmelse med, hvad det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (N. Andersen) udtalte forleden Dag her i Tinget. Det er i sig selv en Dobbeltbeskatning, og saaledes som den er foreslaaet her, ganske vist i en meget formildet Form, vil den pekuniært set neppe have nogen overdreven stor Betydning. Der maa først fradrages 4 pCt. af Indtægten, og saa skal der betales 2 pCt. af det resterende. Nu er det i Gaar oplyst blandt andet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen), at Indtægten af Aktieselskaber osv. bevæger sig meget nær ved, maaske en lille Smule over Sparekasserenten. Er den i alt en 5—6 Procent, og vi trække de 4 fra, bliver der 1 à 2 pCt. tilbage, hvorefter vi saa igen skulle have 2 pCt. Det bliver jo ikke nogen overordentlig stor Sum, og da den i og for sig er saa urationel, idet det er en Dobbeltbeskatning set fra Statens Standpunkt, synes jeg, at det vilde være en absolut Fordel at lade den gaa helt ud. Man vil derved blandt andet opnaa den Fordel, at man ikke kom ind paa den ret prekære Grænse, der er trukket f. Eks. mellem kooperative Selskaber osv., der fordele Varer og oparbejde Produkter for Medlemmerne, eller saadanne, der gøre det for andre end Medlemmerne. Det er et ret kildent Punkt, som jeg for øvrigt skal komme tilbage til senere. Der er gjort en efter min Mening fornuftig Indskrænkning af Skatten, nemlig med Hensyn til de Selskaber, hvis Erhverv væ-